

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

pacem hominis filio omni cum vobis quod ex secūdi fieri potest & si
 ואן משכחנא איך דמן לו תכון עם כל בר נש שלמא 18
 date sed dilecti mei vos ipsos vltiscentes sitis & ne facite
 עבדו ו 19 ולא הויתון תבעון נפשכון חביבי אלא הבו
 tibi ipsi iudicium facias ne iudicando enim est scriptum iræ locum
 אתרא לרונא כתיב הו ניר ראן לא תעבד דינא לנפשך
 inimicus tuus esuriet & si Deus dicit iudicium tuū faciam ego
 אנא אעבד דינך אמר אלהא ו 20 ואן כפן בעל דבך
 prunas ei feceris hæc & si da ei potum sitiet & si ciba eum
 אוכליהו ואן צהגא אשקיהו ואן הלין תעבד לה נומרא
 sed malum vincat vos ne verticem eius super coaceruabis ignis
 דנורא תקבר על קרקפתה ו 21 לא תוכיכון בישתא אלא
 in bono malam vincite
 זכאוה לבישתא בטבתא ו

23 caput
 קפלאון יג

Ecclesia quo deligitur in tempore
 בזכנא דמתנביא ערנא

enim non est subiciatur dominantibus potestatibus anima omnis
 כל נפש לשולטנא דרבוהא תשתעבד לית ניר 1
 potestates & ex Deo à sit que non potestas
 שולטנא דלגא הוא מן אלהא הו ואיליל שולטנא
 igitur qui insurgit is constitutus sunt Deo à que sunt
 דאיתיהון מן אלהא הו פקידון ו 2 מן דקאם הביל
 & ij insurgit Dei mandatum aduersus potestatem aduersus
 לוקבל שולטנא לוקבל פוקדנא דאלהא קאם והלון
 sunt non enim iudices accipiunt iudicium aduersus ea qui insurgunt
 דקימין לוקבלהון דינא נסכוון ו 3 דינא ניר לא הו
 igitur tu vis malum sed bonum facientibus terrori
 דחלתא לעבדא טבא אלא לבישא צבא אנת הביל
 & laus bonum fac potestate à formides vt non
 דלגא דחלת מן שולטנא עבד טבתא ותשכוחתא
 ab ea tibi erit
 תהוא לך טנה ו

18 Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes.

19 Non vosmetipsos defendetes, charissimi, sed date locum iræ. scriptum est enim, Mihi vindicta, & ego retribuam, dicit Dominus.

20 Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput eius.

21 Noli vinci à malo: sed vince in bono malum.

CAP. XIII.

1 OMNIS anima potestatibus sublimioribus subdita sit. Non est enim potestas nisi à Deo, quæ autem sunt, à Deo ordinata sunt.

2 Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt.

3 Nam principes non sunt timorè boni operis, sed mali. Vis autè non timere potestatem? Bonum fac: & habebis laudem ex illa.

18 εἰ δυνατόν, ὅταν ἔσται ἡ ἐξ ὑμῶν εἰρήνη, πάντοτε ἀγαπᾶτε τοὺς ἀλλήλους ὡς τὸ ἑαυτοὺς ἀγαπᾶτε. 19 ὁ θεὸς οὐκ ἐστὶν ἵνα ὑμεῖς ἀμυνήσθε, ἀγαπᾶτε τὸν ἐχθρὸν ὡς τὸ ἑαυτόν. 20 εἰ ἄνθρωπος ἠσυχὸς ᾖ, ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν τὸν ἐχθρὸν ἀγαπᾶν ὡς τὸ ἑαυτόν. 21 ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἡττῶνται τῷ κακῷ, ἀλλὰ ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἡττῶνται τῷ κακῷ.

Κεφ. ιγ.

1 Πᾶσα ψυχὴ ὑποτάσσεται τοῖς ὑψηλοτέροις ἐξουσίαις ὡς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἡ ἐξουσία ἡ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν, ἡ ἐξουσία ἡ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἡ ἐξουσία ἡ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν. 2 ὁ θεὸς οὐκ ἐστὶν ἵνα ὑμεῖς ἀμυνήσθε, ἀγαπᾶτε τὸν ἐχθρὸν ὡς τὸ ἑαυτόν. 3 ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἡττῶνται τῷ κακῷ, ἀλλὰ ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἡττῶνται τῷ κακῷ.

Yy ij

opera à nobis ergo pellamus ap. p. p. inquit & dies p. r. i. j. t. e. i. n. c. e. p. s. n. o. x.
 לליא מכיל עבר ואיממה קרב נויח הכל מן עברא
 in die & tanquam lucis arma & induamus tenebræ
 דחשוכא ונלבש זינה דנוהרמה: 13 ואיך דכאיממה
 neque in tenuitate neque in cantu non ambulemus cum honestate
 באסכמה נהלך לא כומרמה ולא כריווחמה ולא
 sed & in contentione in inuidia neque impuro in discebitu
 כמדממה טנפא ולא כחסמה וכריווחמה: 14 אלא
 carnis vestre solliciti sitis nec Christum Iesum Domini nostri induite ipsum
 לובשויה לומרן ישוע משיחמה ולא תאצפון דבטרכון
 ad concupiscentias
 קפלאון יד לרנינתמה:

12 Nox præcessit, dies autē appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebratum, & induamur arma lucis.

13 Sicut in die, honestè ambulemus: non in comestationibus & ebrietatibus, non in cubilibus & impudicijs, non in contentione & æmulatione;

14 Sed induamini Dominū Iesum Christum, & carnis curā ne feceritis in desiderijs.

CAP. XIII.

1 INFIRMVM autem in fide assumite: nō in disceptationibus cogitationum.

2 Alius enim credit se manducare omnia: qui autem infirmus est, olus manducet.

3 Is qui manducat, non manducantem non spernat: & qui non manducat, manducantem non iudicat. Deus enim illum assumpsit.

4 Tu quis es, qui iudicas alienū seruum? Domino suo stat aut cadit. stabit autem: potens est enim Deus statuerē illum.

5 Nam alius iudicat diem inter diem: alius autem iudicat omnem diem. Vnusquisque in suo seusu abundet.

6 Qui sapit diem, Domino sapit. Et qui manducat, Domino manducat: gratias enim agit Deo. Et qui non manducat, Domino non manducat, & gratias agit Deo.

1 לאינא דין דרכמה בהימנותא הכו לה אידא ולא תהוון
 re vt ex omni qui credit enim est in cogitationibus vestris disfidetes
 מתפלגין כמחשבתכון: 2 אית גיר דמחין דכל מרס
 cum qui comedit autem is comedit ipse olus & qui infirmus comedam
 נאכול ודכריוחמה ירקא הוא אכל: 3 הו דין דאכל להו מן
 qui comedit cum comedit qui non & is despiciat ne comedit qui non
 דלא אכל לא נשוט והו מן דלא אכל להו מן דאכל
 et qui iudicas es quis tu cum assumpsit enim Deus iudicet ne
 לא נדון אלהא גיר קרברמה: 4 אנת מן אנת דדאן אנת
 cadit & si stat domino suo stat quod si tuus qui non seruum
 לעברא דלימה דילך דאן קאם למרה קאם ואן נפל
 domini sui in manibus enim propterea adest stat verò ipse stando cadit domino suo
 למרה נפל מקם הו דין קאם מטמה גיר באודי מדרה
 omnes qui iudicat & est die præ diem qui iudicat est vt stabiliat eum
 דנקימיהו: 5 אית דדאן יומא מן יומא ואית דדאן כלהון
 qui cogitat is confirmetur animæ suæ in scientia verò homo omnis dies
 יומתא בלגש וין במרעא דנפשה נשתרר: 6 מן דמתרעא
 domino suo diem cogitat qui non & omnis cogitat domino suo diem
 דיומא למרה מתרעא וכל דלא מתרעא דיומא למרה
 & qui non gratias agit & Deo comedit domino suo & qui comedit cogitat nō
 לא מתרעא וראכל למרה אכל ואלהא מודמה ורלא
 Deo & gratias agit comedit nō domino suo comedit
 אכל למרה לא אכל ומודמה לאלהא:

12 ἡ νύξ ἐπέσπευσεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἐγγύς ἐστιν. ἀβίβωμεν οὖν ἔργα τῶν σκότεινων, καὶ ἐνδύσασθε τὰ ὄπλα τῆς φω-
 τὸς. 13 ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν, μὴ ἐν φωνῇ καὶ μὴ ἐν θυμῷ, μὴ καὶ τῶν καὶ ἀσπιγείας, μὴ ἐν
 ἐπιθυμίᾳ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ. 14 ἀλλὰ ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν, καὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν.

Κεφ. ιγ.
 1 Τοὶ δὲ ἀδελφεοὶ τῆς πίστεως, ἀποσταλέτωμεν, μὴ ἐν φωνῇ καὶ ἐν θυμῷ, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ. 2 ὅς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν, καὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν. 3 ὅς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν, καὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν. 4 ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν, καὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν. 5 ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν, καὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν. 6 ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν, καὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀνεβλήμεθα μετὰ ἀποστολήν.